

kursní, nebo zvláštní opravný prostředek v odst. 3. § 3 vyznačený, byl by tak musil učiniti zvláštním předpisem, který by takovouto výjimku z normy v § 1 odst. 1. všeobecně dané výslovně stanovil; takového výjimečného předpisu však v zákoně tom není a proto musí všeobecné ustanovení § 1 odst. 1 býti vztahováno i na opravné prostředky proti rozhodnutím právního poučení neobsahujícím.

Má-li stížnost za to, že takovýto výklad jest v odporu s patrnou tendencí zákona chrániti strany v používání práva odvolacího platnými předpisy jim poskytnutého, jest proti tomu uvést toto:

Jest ovšem pravda, že strana, již se právního poučení nedostalo, jest i přes opravný prostředek jí předpisem odst. 3. § 3 vyhrazený, pokud vázán je na lhůtu zákonnou, v jisté nevýhodě proti straně řádně poučené úřadem, a to potud, že ji stihnou nepříznivé důsledky úředního opominutí, když z neznalosti zákona nepodá rekurs vyhovující náležitostí § 1 zák.

Ale právní řád nechrání a podle podstaty věci ani nemůže chrániti procesních stran proti všem škodlivým důsledkům, jež jim mohou vzniknouti z neznalosti práva. Zákon z 12. května 1896 o opravných prostředcích uznal v předpisech 2. a 3. odst. § 3 jediný důvod za tak závažný, aby vyloučil nepříznivé procesní účinky zanedbání náležitostí v § 1 pro opravné prostředky stanovených, totiž ten, že strana byla uvedena v omyl o těchto náležitostech výslovným nesprávným poučením úřadu. Poněvadž pak jiného zvláštního předpisu v té příčině neobsahují, nelze ani ze zákona toho, ale ani z všeobecných zásad právní řád ovládajících vyvoditi, že by strana byla chráněna proti následkům své neznalosti zákona i tehdy, když úřad toliko opominul, jak ovšem jest povinen, právní poučení vůbec jí uděliti.

Řídě se těmito úvahami zamítl nss stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 1473.

Správní poplatky: Na otázku, kdy byla zásilka vyclena, může si úřad vyměřující poplatek dovozní zavedený vl. nař. ze dne 27. ledna 1921 č. 38 sb. z. a n., dáti odpověď na podkladě úředního výkazu celního úřadu. Straně, která nemohla nesprávnost výkazu toho uplatniti proti důkazem v admin. řízení, zbývá jen možnost žádati u úřadu za obnovu řízení.

(Nález ze dne 5. září 1922 č. 12.131.)

Věc: Stowarzyszenie spożywcze dla robotników i rolników v S., zaps. spol. s r. o. (adv. Dr. R. Aron z Prahy) proti ministerstvu veřejných prací (min. taj. Dr. K. Vancí) stran dovozných poplatků z petroleje.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. výnosem uložilo ministerstvo veřejných prací stěžujícímu si společenstvu, poukazujíc na to, že bylo pro ně u hlavního celního úřadu II. třídy v Petrovicích (nádraží) dne 4. února 1921 vycleno 10.725 kg petroleje, aby zaplatilo jednak poplatek z povolení dovozu za 1 kg 1 Kč, který byl zaveden vládním nařízením z 27. ledna 1921 č. 38 sb. z. a n., jednak manipulační poplatek 1 Kč za 100 kg.

Stížnost k tomuto soudu podaná opírá se jediné o tvrzení, že petrolej byl vyclen nikoli 4. února 1921, jak uvádí naříkaný výnos, nýbrž již

3. února tohoto roku; z toho dovozuje, že předpisů uvedeného vlád. nař. z 27. ledna 1921 č. 38 sb. z. a n., zejména jeho § 5 na onen petrolej použiti nelze, ježto nařízení to vyhlášené dnem 4. února 1921 podle § 9 na- bylo teprve tímto dnem účinnosti; byl-li petrolej odbaven celním úřadem již 3. února 1921, nebylo potřeba pro petrolej nového dovozního povolení po rozumu § 5 nař. a nemůže ani dovozní poplatek zavedený cit. naří- zením a ovšem ani manipulační poplatek důvodně býti požadován.

Podle obsahu stížnosti jest tedy na sporu jen otázka skutková, kdy dovezený petrolej byl odbaven, t. j. podle §§ 98 a 99 celního a monopolního řádu z r. 1835, kdy po splnění všech náležitostí dáno bylo úřadem po- volení, aby zboží bylo odebráno.

Nss rozhoduje o stížnosti mohl se podle § 18 zák. z 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 zabývatí toliko uvedenou námitkou, která jediné jest ve stížnosti přesně formulována.

Pokud námitkou touto odporuje stížnost předpisu poplatku za p o v o l e n í d o v o z u, zavedeného nařízením ze dne 27. ledna 1921 č. 38 sb. z. a n., bylo tedy nss-u toliko uvažovati, zdali žal. úřad právem vzal za prokázáno, že dovezený petrolej byl celním úřadem odbaven teprve 4. února 1921, t. j. již za platnosti právě cit. nařízení.

Pro tento předpoklad měl však úřad podle názoru soudu dostatečnou oporu v »Seznamu« jemu předloženém hlavním celním úřadem II. tř. v Petrovicích, tedy v úředním dokladu, v němž jmenovaný úřad, odvolá- vaje se na »rejstřík příjmů«, označuje jako den, kdy onen petrolej byl vyceln, 4. únor 1921.

Založil-li žal. úřad své rozhodnutí na tomto úředním údaji, nelze v jeho postupu shledávati nějaké porušení zásad správního řízení, i jest námitka stížnosti v tomto směru neodůvodněna.

Při tom podotknouti jest ještě toto:

Není ovšem v zásadě vyloučeno, aby správnost i takového úředního dokladu byla vyvrácena protidůkazem. To by se mohlo v daném případě státi jen v té formě, že by se strana, předkládající důkazy o nesprávnosti onoho úředního dokladu, domáhala u příslušného úřadu správního obnovy řízení.

Věci úřadu o obnově rozhodujícího by pak bylo, aby posoudil, zdali doklad, jehož se strana dovolává, skutečně k vyvrácení onoho potvrzení úředního postačí, čili nic.

Pokud pak stížnost, a to opět jen z důvodu svrchu uvedeného, obrací se proti uložení poplatku manipulačního, jest zřejmě neodů- vodněna, ježto poplatek manipulační nebyl zaveden teprve nařízením z 27. ledna 1921 č. 38 sb. z. a n., a jest tedy okolnost, zdali petrolej byl odbaven již za platnosti tohoto nařízení či dříve, pro otázku, byl-li po- platek manipulační předepsán stěžujícímu si společenstvu právem, zcela bez významu.

Č. 1474.

Administrativní řízení: * Vyhláškou min. zásobování ze dne 24. června 1922 č. 176 sb. z. a n. nejsou kryta nekompetentní rozhodnutí služnovského úřadu vydaná před publikací řečené vyhlášky ve sbírce zákonů a nařízení.

(Nález ze dne 5. září 1922 č. 12.132.)